

Det Anarkistiska Biblioteket

I. W. W. MANING TILL SKANDINAVERNA

John Hällerstedt

John Hällerstedt
I. W. W. MANING TILL SKANDINAVERNA
1 december 1915

Allarm december 01 1915

sv.anarchistlibraries.net

1 december 1915

Den ekonomiskt tryckande ställning ni befinner er i, är allt annat än låvande. Varje dag som går förbi, visar tydliga tecken att den ej förbättras utan att ni gör gemensam sak med den, med er lidande arbetareklassen. Ni har länge invaggat er i tron, att någon gång skall lyckan även nå er, men av allt att döma är det och förblir endast en ouppfylld tro.

Edra krav på livets njutningar, äro större nu än någonsin.

Aldrig har den arbetande klassen någonsin knäppt in så som nu. Dessa två, så i ögonen fallande motsägelser äro dock en obestridlig verklighet. Arbetslösheten växer för varje år, tillfälle till arbete blir mer och mer periodiskt.

Den ökade produktiviteten, det olidliga jäktet, gör arbetet till ett helvete; en sak som ni alla känna.

Dock, mitt i dessa försvårande omständigheter finnes en ljuspunkt, I. W. W. Livets hårda kamp för brödet har lärt oss att den kan i hög grad lättas, om den föres gemensamt.

Den tid ni trodde på övernaturlig hjälp är längre sedan svunnen.

Ni visar att ni förstår, att naturliga krafter måste ingripa, ehuru ni ännu ej vågat tänka tanken ut. Ni vet att gemensam handling alltid giver önskat resultat, men det fordras handling. Ni se hur edra utsugare, handla gemensamt alltid vinna, emedan de har att göra med en oorganiserad och obeslutsam arbetareklass.

Ni har lärt att sköta maskinen, ni har lärt att bygga städer, ni har lärt att odla och skörda; men detta har ni gjort åt andra, aldrig åt er själva. Ni har gjort detta på ett så ypperligt sätt, att edra herrar varit i stånd att stapla upp rikedomar så fabulösa, att hjärnan förmår ej att fatta. Den kan endast i fantasien göra sig en föreställning därom. Det fordras ekonomisk makt för att kunna göra detta, denna måste utbildas. Arbetarna få i den vardagliga kampen för bättre levnadsvillkor, lära sig, dels att föra striden mot den mer och mer hänsynslösa utsugareklassen och slutligen att övertaga industrien.

Den mänskliga tanken känner ingen gräns, den tränger naturen allt närmare in på livet. Den mänskliga handlingskraften är outtömlig, även om ibland den missriktas.

DET LIGGER FRAMFÖR OSS I DAG, ATT ORDNA DEN EKONOMISKA STÄLLNINGEN SÅ ATT VARJE MÄNSKA KAN PÅ ETT, FÖR DEM SJÄLVVA TILLFEDSTÄLLANDE SÄTT TJÄNA SITT LEVEBRÖD.

Hur kan detta göras är en fråga som allt mer och mer sysellsätter varje i någon mån tänakande människa.

I. W. W. har svaret färdigt, ej som en i allo gällande patentmedicin men som en plan, redo till praktisk prövning.

Produktionen är samhällets grundval, men den faller och uppstår i varje samhälle.

Den arbetande massan är den som oundvikligt håller det nuvarande samhällets öde i sin hand ehuru den därom ännu ej är medveten.

Den arbetande massan är den, som lider mest av den ordning som finnes i inom produktionen och är därför den, som först gör ansats till att få en förändring till stånd.

För att utplåna det ekonomiska elände som finnes och ge varje arbetande människa full rätt till livet och sin produkt, måste produktionen organiseras på en vetenskaplig basis.

Denna basis har vi i den industriella organisationen - I. W. W.

Varje produktionsgren är endast en länk, och måste placeras i sitt rätta läge, för att skapa ett helt och undvika kaos inom produktionen d.v.s. paniker, kriser, bankfallemangs som förorsaka stagnation inom industrien med påföljande arbetslöshet.

För att kunna årdna detta måste produktionen handhas och kontrolleras av producenterna skälva; detta är det svåra, för många att kunna fatta men ändock finnes ingen lösning.

Att arbetarna i ett slag skulle kunna sätta sig i besittning av jorden och produktionsmedlen, är en nästan övergiven teori.

Vid varje lönestrid gör arbetarna sin rätt gällande att få bestämma över den industri vari de äro syselsatta och genom att arbetarna mer och mer organiseras industriellt växer dess ekonomiska makt samt giver den nödiga utbildning som är nödvändig vid den slutliga omdaning.

Att kampen blir mera intensiv, medlen mera drastiska äro en naturlig följd, av arbetarens växande krav och kapitalets ökande fruktan.

Vid varje strejk om än så liten sättes hela samhällsmekanismen i olag vilket visar att samhällets grundval blivit angripen och pekar tydligt nog för alla att förstå, att den ekonomiska kampen är den väsentliga. Det är därför I. W. W. manar varje arbetande man och kvinna att sluta sig till den industriella organisationen ty varje arbetare har ett gemensamt inträse att skydda och detta måste han göra i förening med sina medintreserade arbetare.